

МАКЕДОНСКА ТРИБУНА

The Macedonian Tribune

ORGAN of the M. P. O. of the U. S. A. & CANADA ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКИТЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ОРГАНИЗАЦИИ ВЪ С. Щ. И КАНАДА

Entered as second class matter, February 11, 1927, at the Post Office at Indianapolis, Ind., under the Act of March 3 1879

Презъ 1919 година се сключиха договори-
гъ за миръ въ Европа. Обаче войната за Ма-
кедония продължава и до днесъ. Отъ страна
на македонския народъ тази война се води съ
героически усилия, които удивляватъ свѣта.
И факта, че до днесъ Бѣлградъ и Атина не мо-
жаха да сломятъ Македония, говори, че тя е
жива и ще продължава да живѣе, докато счу-
пи веднѣжъ за винаги веригитѣ на тиранията.

СКРЪБНА ВЕСТЬ

Съ дълбоко съкрушено сърдце и нажалена душа, съобщаваме на всички роднини, приятели и познати в Америка и Стария край, че многообичния ни и незабравимъ баща и дъдо

† СТЕФАНЪ НИКОЛОВЪ КАЛФА

(бигшъ македонски войвода отъ с. Зелениче, Леринско, Македония)

следъ едно дълго боледуване предаде Богу духъ и склопи за винаги очи отъ този свѣтъ на 27 януарий 1935 год. въ гр. Хасково, България, далечъ отъ своето мило родно мѣсто и отъ своитѣ си мили синове и внуци на 73 годишна възраст.

Погребението му се извърши на 29 януарий въ църквата «Св. Димитъръ» въ Хасково, много тържествено при стечение на голѣма частъ отъ македонската и тракийска емиграция въ Хасково.

Покония ни баща и дъдо се пресели въ България още преди 45 години и още отъ млада години той всецѣло бѣ преданъ на освободителното македонско дѣло и винаги е билъ въ първитѣ редове на македонската борба. Макарь и съ основно образование, но поради голѣмата му практика той можа да бѣде единъ добъръ предприемачъ на държавни здания, шосета, ж. п. станции и линии и като такъвъ той изпълняваше тази длъжностъ дълги години до преди смъртъта си и съ своитѣ познания по държавнитѣ постройки бѣ изрестенъ въ цѣла България.

Още младъ и неопитенъ, но като краенъ националистъ той презъ 1885 год. въ сръбско-българската война, постъпи доброволецъ въ редоветѣ на българската армия и се бори противъ сърбитѣ за свободата и независимостта на България. Завърна се бодъръ, здравъ и живъ отъ войната.

Презъ 1901 год. въ разгара на македоно-одринската революционна борба, той напусна работата си, продаде къщата си въ Пловдивъ и на свой разноски обзаведе чета и замина да действува въ Дедеагачко, Гюмюрджинско и Ахж-челебийско. Той бреди редъ години като войвода въ одринския край.

Презъ 1903 година той взема живо участие въ одринското въстание начело на голѣма чета, заедно съ другаритѣ отъ щаба: Герджиковъ, Маджаровъ и Гешановъ и др. и участвува въ много сражения съ турцитѣ.

Следъ въстанието той не се отчая и пакъ го виждаме да броди по чукаритѣ и планинитѣ въ одринско.

Презъ 1904 год. той бѣ изпратенъ съ покойния войвода Стефанъ Димитровъ въ Велешкия районъ за борба противъ сръбската пропаганда и отъ тамъ премина въ Леринско въ своя милъ роденъ край.

Тамъ стоя дълго време и вследствие на заболѣване отъ остъръ ревматизмъ въ краката си, се връща обратно въ България за да се цери и тамъ се отдава всецѣло на легалната македонска борба.

Презъ Балканската война 1912 година макарь и старъ, обаче неговото сърдце туптѣше за борба и пакъ го виждаме да бѣде началникъ на партизанскитѣ отреди въ одринско и като такъвъ съ голѣмъ отрядъ взе живо участие по плѣняването на Яверъ паша въ одринско.

За тая му заслуга той биде награденъ отъ царя съ кръсть за храбрость отъ 1-ва степенъ.

Покойния и незабравимия ни милъ баща и дъдо голѣми заслуги е принесълъ въ полза на освободителното ни македонско дѣло. Но уви, страшния бичъ, смъртъта не го остави да живѣе по-дълго, за да види освободенъ своятъ заробенъ край за когото толкова години е работилъ честно и почитено.

Съ голѣма болка на сърдцето си той почина безъ да може да види родния край, роднини и приятели. Тежка е била неговата присжда да умре далечъ отъ своитѣ мили синове и внуци, самъ самичкъ безъ да може да се нарадва на насъ въ последнитѣ му години.

Скъпи и незабравими ни баща и дъдо,

Ние никога нѣма да забравимъ твоитѣ бащински грижи и старания къмъ насъ и твоитѣ заслуги къмъ народното ни дѣло. Ние вѣчно ще жалимъ за тебе. Твоятъ духъ вѣчно ще витае надъ насъ и ще ни напѣтва да довършимъ дѣлото на което ти служи до край.

Спи спокойно, безгриженъ въ хладния гробъ мили и незабравими татко. Вѣчна ти паметь и лека да бѣде прѣстъта, която те покрива. Богъ да те прости! Вѣчна слава на твоитѣ добри дѣла.

Опечалени въ Америка: синове: Иванъ и Василь, снаха Елеснора и внуци: Никола, Слави Иосифъ и Чали, внука: Александра Медичкова, зетъ: Мире Медичковъ. Въ Стария край с. Зелениче снахи Магда и Гена, внуци Ламбро и Методи, внучки: Александра и Невѣнка, зетъ: Георги А. Стефановъ. Семейства: Гогеви. Въ България, Пловдивъ, семейство: Георги Атанасови и въ Стара Загора семейство: Хр. Георгиевъ.

Отъ опечаленитѣ му синове: Иванъ и Василь Стефанови. Мартъ, 1935 г. Индианаполисъ, Инд.